

дадатъ десетъ хилъди сестерции за награда на такава примѣрна вѣрность камъ общото благо и спокойствие. На престжникътъ Вибия азъ смѣгчавамъ наказанието и замѣнявамъ смѣртъта съ заточение на нѣкой отдалеченъ островъ.

I. сенаторъ.

Азъ предлагамъ да са затвори на островътъ Донуза или Гиара.

Тиверий.

Тие два острова сѫ безводни. Азъ искамъ, щото самото наказание на престжникътъ да бѫде усладено съ грижите на правителството. Да са испроводи на островътъ Алюргосъ. Да му са обяви.

(Въождатъ Вибия въ вериги. Влазя и синъ му).

Вибий.

Цезарю! Заповѣдай прѣди сичко да ми избодатъ очите, за да не глѣдамъ на своятъ срамъ! Каквото наказание и да ма чѣка, азъ сѫмъ достоенъ за него, защото сѫмъ далъ животъ на такова едно чудовище . . .

I. сенаторъ.

Мжлчи, престжнико!

2. сенаторъ.

Отказванието ще да ти увеличи вината. Раскаж са.

Вибий.

Азъ сѫмъ невиненъ.